„Mis aga? Sul 'pole ju muud tegemist, kui minu sõnu walwata ja neid näutumaks käänata, ning mind wihastada, kus aga mahti saad, sa kiusupunn!“

Sähärdusel lustilikul toonil laulis õrnake edasi kunni puhkama heitsid. See wist oli tema õhtu laul ja palwe. Ei saanud mees enne rahu, kuni uni neid ära wõitis. Siis wast walitses waikus sääl Tang'ide majas.

Ning selles waikuses oliwad kaks äpardusе alused meest otse surma hirmus — sell wõõras toas ja toa omanik wõõras köökis, wiimasel oli õige õude põli. Jalg walutas tal hirmsaste ja mure, kes ometi tema toas peaks olema, waewas teda. Suure waewaga asus ta ühe kummuli ämbri pääle. Kidewel iste liikus alati ja sundis teda tahtmata walutawa jalga tõukama. Nii hirmust ja walust piinatud kükitas ta mitu tundi sääl ja leidis aega, rohkeste selle üle järele mõtelda, mis sellest küll wälja tuleb, kui inimene wägise paari kopiku hoiukassasse ahnitseb saada, õnnetu öö-kapukas oli õieti kimpu sattunud. Kui pitkad oliwad need tunnid, kuni päew kiinama hakkas! Noh ometigi! Waewalt näitsiwad end sügisese päewa esimesed koidu kiired, sääl tegi hr. Rahuleid katsed ülesse tõusmisele, et sellest wõõrast kohast ära minna. Nüüd nägi ta

ka weekraani, lonkas ligemale, laskis wärsket wett haawa pääle ja mässis käterätiku ümber, mis sääl-samas warna külges rippus. Parajaste pööras ta kraani kinni, sääl nägi ta enese ehmatuseks, kuda tema toa uks awati, üks wõõras mees astus ettewaatlikult wälja, wahtis hoolega enese ümber ja ruttas siis tasakeste mööda treppi alla. Nii palju tema haige jalg seda lubas, lonkas hr. Rahuleid enese tuppa, pööras ukse lukku ja heitis siis, puruwäsinud ja ärarampind, prantsaki! rahutuma unele maha. Ta oli ju nii kaugele jõudnud, et und nägi, nimelt, kuda salk hirmsaid röövlid tema kallale kippusiwad, sääl äratas teda juba wali paugutamine wastu ukse pihta.

„Kes sääl on?“ uuris haawatud jala omanik pool uniselt.

„Mina, Tang, teie majaperemees!“

„Mis t'e tahate?“ urises hr. Rahuleid tusaselt.

„Mul oleks waja, paar sõnakest teiega rääkida“, andis Tang alandlikult wastuseks.

Üsna häda sunnil tõusis nii piinatud hüüriline ülesse, tassis end ukse juure ja awas seda. Walu pärast pigistas hambad kokku, 'na mis krigin taga.

Oli Truuta tüür moorike, oli tema mees seda heldema loomuline. Naene oli talle nii palju käskusi ja nõuuandmisi öösese juhtumise pärast annud,

Eesti-maa rahwa Kalender 1892, lk. 31